

РЕШЕНИЕ

№ 2284

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **201** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ФЕРАТУМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез адвокат, против Решение № 4341 от 15.11.2022 г. по НАХД № 20221110212225/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 000254 от 27.07.2022 г. издадено от главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на касатора, на основание чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителския кредит е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв., за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 2б от същия закон.

В касационната жалба са изложени доводи (аналогични на тези в жалбата до въззивния съд) за неправилност на решението, като постановено при допуснато нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК. Твърди се, че оспореният съдебен акт е лишен от мотиви свързани с наведените в депозираната жалбата възражения. Относно нарушението на материалния закон излага съображения, че адресът на КЗП е публично известен. Позовава се на практика на СЕС и на СРС. Иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП, а в условията на

алтернативност е отправено искане за прилагане разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като в образците на документи вече е посочен актуалният адрес на КЗП. Претендират се разноси, съгласно представен списък. В проведеното съдебно заседание, касаторът се представлява от адвокат, който поддържа жалбата и акцентира, че нарушението представлява маловажен случай.

Ответникът по касация – Главен директор на Главна дирекция „КП“ при КЗП, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Счита решението на въззивния съд за правилно и моли за оставянето му в законна сила, като излага доводи за липса на сочените касационни основания. Конкретно възразява, че в случая е налице маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата (на стр. 5) „необоснованост“ не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от районния съд фактическа обстановка е безспорна между страните и се подкрепя от писмени доказателства по делото, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитания актосъставител. При извършена на 04.04.2022 г. в сградата на КЗП от органите на КЗП проверка по документи представени от дружеството „ФЕРАТУМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е установено, че в съдържанието на предлагания от дружеството договор за предоставяне на потребителски кредит и Общите условия към него не бил посочен актуалният адрес на Комисията за защита на потребителите като контролен орган - в нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 26 от З..

За да потвърди оспореното НП, въззивният съд е приел в решението, че АУАН и НП, съдържат задължителните реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и при съставянето им не са допуснати съществени неотстраними процесуални нарушения, водещи до отмяна на издаденото НП. И двата документа са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34 ЗАНН и в тях достатъчно подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението и начина на констатиране на същото, както и кой текст от кой закон е нарушен. По съществуващото на спора е прието въз основа на събраните по делото доказателства, че дружеството-касатор, в качеството му на кредитор, е извършило нарушение именно на посочената в АУАН и НП разпоредба на чл. 11, ал. 1, т. 26 от З., тъй като в договора за предоставяне на потребителски кредит и Общите условия към него не е посочен адресът на КЗП като контролен орган. Съдът е обсъдил и института на чл. 28 ЗАНН за маловажни случаи на административните нарушения като е преценил, че в случая установеното нарушение и обстоятелствата при които е извършено, не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от обичайната и липсва основание за приложението му. Наложена имуществена санкция е в минималния размер, определен в санкционната разпоредба на чл. 45, ал. 1 от З.. В резултат на така прието въззивният съд е потвърдил оспореното НП, като

законосъобразно.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при разглеждане на делото въззивния съд е събрал необходимите за правилното изясняване писмени и гласни доказателства. В резултат на техния анализ е достигнал до направените от него правни изводи за законосъобразност на НП. Следва да се обърне внимание, че са обсъдени възраженията изложени в жалбата и са формирани изводи за тяхната неоснователност, които изводи се споделят напълно от настоящия касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК не следва да бъдат повтаряни.

В случая от доказателствата по делото /договора за потребителски кредит и Общи условия към него/ се установява, че не е налична информация по чл. 11, ал. 1, т. 1, т. 26 З., а именно - актуален адрес на КЗП, което налага извод за осъществен състав на нарушението. Едно от основните права на потребителите е посочено в чл.37, ал.1 З. - Потребителите имат право да подават жалби, свързани с договори за потребителски кредит или с договори за посредничество за предоставяне на потребителски кредит, до Комисията за защита на потребителите. С даването на неверен адрес на практика потребителите са били лишени от това свое основно право, тъй като подадените жалби не биха стигнали до КЗП.

Неоснователно е наведените в касационната жалба доводи, че наложената в случая санкция противоречи на изискванията за пропорционалност, в какъвто смисъл е практиката на СЕС - Решение от 09.11.2016г. подело № С-42/15, с което се тълкува Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2008 г., относно договорите за потребителски кредит, изпълнението по които са въведени със З.. Конкретно се посочва чл. 23 от Директива 2008/48/ЕО, но същата касае обстоятелствата, че за кредитополучателя не трябва да остава никакво съмнение какъв е действителният размер на задължението му по договора.

В националното законодателство съдържанието на договора за потребителския кредит е уредено в чл. 11, ал. 1 от Закон за потребителския кредит, където в двадесет и седем точки лимитативно е посочено какво следва да съдържа. Изискванията за съдържанието на договорите за потребителски кредит, посочени в чл. 11, ал.1 от З. са императивни и нарушението на която и да е от посочените 27 точки е съществено нарушаване правата на потребителите, т.е. показва завишена степен на обществена опасност, тъй като касае защитата на потребителите и техните основни права. Без значение е, че в случая нарушението е формално и е първо за това дружество. Посочването на верния адрес на КЗП веднага след откриване на нарушението регулира нормални договорни отношения с потребителите за в бъдеще. Това обаче по никакъв начин не намалява обществената опасност на извършеното нарушение от дружеството - даване на потребителите на неверен адрес на КЗП в продължение на две години. В тази връзка следва, че деятелността не носи по-ниска степен на обществена опасност от другите подобни нарушения, поради което не може да намери приложимост института на "маловажния случай".

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което следва да остане в сила.

Искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за

юрисконсултско възнаграждение в касационното производство е основателно при този изход на спора. Същото е направено своевременно и на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН и чл. 143 АПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4341 от 15.11.2022 г., постановено по НАХД дело № 20221110212225/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ФЕРАТУМ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на Комисията за защита на потребителите сумата от 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.